

Arrest

nr. 257 481 van 30 juni 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de gemeente GRIMBERGEN, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 8 april 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het schrijven van de gemeente Grimbergen van 1 april 2021.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers partner verstuurdte op 18 december 2020 een e-mail naar de gemeente Grimbergen, waarin zij stelt dat zij beschikt over een F+-kaart en meer informatie wenst over welke stukken zij dient neer te leggen in het kader van de registratie van haar huwelijk met verzoeker.

Op 24 december 2020 reist verzoeker de Schengenzone binnen via Hongarije.

Op 1 februari 2021 wordt de huwelijksakte overgemaakt aan de gemeente door verzoekers partner. Deze laatste verstuurt op 1 maart en 8 maart 2021 een e-mail naar de gemeente Grimbergen waarin zij informeert naar de stand van zaken van verzoekers aanvraag om gezinshereniging. De gemeente beantwoordt deze e-mails respectievelijk op 1 maart 2021 en 8 maart 2021. Hierbij wordt gevraagd naar het visum van verzoeker en stelt de gemeente voor om een afspraak te maken bij de Dienst

Vreemdelingenzaken om het verdere verloop van het dossier te bespreken. Verzoeker en zijn partner maken een afspraak met de gemeente op 24 maart 2021.

In een e-mail van 24 maart 2021, gericht aan de gemeente Grimbergen, vraagt de advocaat van verzoeker of verweerder reeds een beslissing heeft genomen in het kader van verzoekers aanvraag om gezinshereniging op grond van artikel 10 *juncto* artikel 12bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Verweerder antwoordt op deze e-mail per brief van 1 april 2021. Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...)

Wij verwijzen naar het dossier onder referte.

U meldt in uw mail dat uw cliënt tijdig de nodige demarches heeft uitgevoerd om een aanvraag op het Belgisch grondgebied in te dienen.

Ik wens u te duiden op het feit dat er in dit dossier geen aankomstverklaring meer kan worden opgesteld.

Tot 10 maart 2021 hadden wij geen enkele informatie over het feit dat de heer K. M. in België verbleef.

Wij hebben in het eerder mailverkeer (mail 4 januari 2021) met mevrouw S.M. nochtans duidelijk de vraag gesteld dat wij informatie nodig hadden over de heer K.M. Zo werd de vraag gesteld of hij reeds in België verbleef en zo ja sinds wanneer.

Eveneens werd de vraag gesteld of betrokkene over een geldig D-visum zou beschikken om naar België te komen en een lang verblijf aan te vragen.

Uiteraard vroegen wij ook het paspoort door te sturen.

Ondertussen werd de huwelijksakte, afgesloten op 8 oktober 2020 te Albanië, aan onze dienst overgemaakt met de vraag om het huwelijk te registreren. Deze aanvraag is in behandeling en staat los van de vraag van uw cliënt om een verblijfsprocedure op te starten.

Op 1 maart 2021 is er opnieuw mailverkeer waar mevrouw S.M. stelt dat er een familiereünie aangevraagd werd. Dezelfde dag versturen we ons antwoord met de vraag of er een gepast visum voor lang verblijf in België aangevraagd werd en wij verzoeken betrokkene om een afspraak te maken met onze dienst om het dossier te kunnen nakijken.

Op 10 maart 2021 zendt zij ons een antwoord met de melding dat haar man sinds eind december in België is.

Uiteindelijk maakt mevrouw dan toch een afspraak op 24 maart 2021, weliswaar buiten de termijn van drie maanden waarbinnen een aankomstverklaring dient afgeleverd te worden.

*Wij hebben het dossier op 24 maart 2021 besproken met uw cliënt met de melding dat er geen aankomstverklaring meer kan afgeleverd worden nu de termijn van 90 dagen overschreden werd.
Gemeentebestuur Grimbergen * www.grimbergen.be*

In antwoord op uw mail van 24 en 26 maart 2021 laten wij u dan ook weten dat er in dit dossier geen verlenging kan worden gegeven van enige aankomstverklaring, daar er in dit dossier geen aankomstverklaring opgesteld is omdat er geen verblijfsrechtelijke procedure opgestart werd binnen de vereiste termijn.

Wat betreft de erkenning van de huwelijksakte melden wij u dat het dossier hangende is en herhalen wij dat deze procedure volledig losstaat van de verblijfsrechtelijke procedure.

Op 24 maart 2021 werd dan ook het paspoort voorgelegd waaruit blijkt dat de heer K.M. op 24 december 2020 de Schengenzone is binnengekomen, dit zonder visum.

Wij besluiten hier dan ook uit dat de heer K.M. sinds 24 maart 2021 niet meer in legaal verblijf verkeert waardoor de kans erin bestaat dat hij een bevel kan krijgen om het grondgebied te verlaten.

Op dit moment kunnen wij dan ook geen enkel verzoek van mijnheer K.M. overmaken aan de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel.

Indien uw cliënt alsnog een verblijfsrechtelijke procedure wenst op te starten op basis van gezinshereniging met mevrouw zal hij genoodzaakt zijn de Schengenzone te verlaten voor een periode van 90 dagen. Na zijn terugkomst dient dan onmiddellijk een aankomstverklaring te worden aangevraagd en binnen de drie maanden dient het dossier met de nodige stukken aan onze dienst te worden overgemaakt

Een andere mogelijkheid bestaat er in dat er een andere procedure opgestart wordt waarbij buitengewone omstandigheden worden ingeroepen en er een regularisatie wordt aangevraagd op basis van artikel 9bis.

Ten slotte melden wij eveneens dat van zodra mevrouw haar dossier met betrekking tot de aanvraag van de Belgische nationaliteit goedgekeurd wordt door het parket, de heer K.M. vanuit zijn illegaal verblijf een verblijfsprocedure kan opstarten op basis van artikel 40ter.

Op 15 maart 2021 ontvingen wij een mail van mevrouw S.M. met de vraag welke documenten er nodig zijn om de Belgische nationaliteit aan te vragen.

Op 15 maart 2021 krijgt mevrouw van ons een lijst van stukken die nodig zijn.

Op 17 maart 2021 stelt ze dat ze de Belgische nationaliteit wenst aan te vragen op basis van artikel 12,5° lid van het wetboek Belgische nationaliteit.

Dit is uiteraard mogelijk maar wij herhalen dat het parket de beslissing neemt of zij aan de voorwaarden voldoet. Een van de voorwaarden betreft de deelname aan de onthaalgemeenschap gedurende een termijn van 10 jaar voorafgaand aan de aanvraag. Wij raden aldus aan voldoende bewijzen hiervan over te maken alsook eventuele individuele rekeningen of de loonfiches bij te voegen.

Mevrouw maakt ons op 18 maart 2021 rekeninguittreksels over. Dit zijn echter geen afdoende bewijzen van een deelname aan de onthaalgemeenschap.

*Indien u alsnog wenst dat wij het dossier met de reeds ontvangen parket, gelieve ons dit nog te bevestigen.
(...)"*

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De verwerende partij werpt in de nota met opmerkingen een exceptie van onontvankelijkheid op. Zij betoogt dat de brief van 1 april 2021 geen aanvechtbare beslissing is, minstens dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing de rechtstoestand van verzoeker niet wijzigt. Volgens verweerder stelt verzoeker immers verkeerdelijk dat de brief van 1 april 2021 tot gevolg heeft dat verzoeker *a priori* uitgesloten wordt van de toepassing van artikel 12bis, § 1, 3°, van de vreemdelingenwet. Verweerder betoogt dat verzoeker er ten onrechte vanuit gaat dat er reeds een aanvraag om gezinshereniging werd ingediend en dat er geen gewag werd gemaakt van buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 12bis van de vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift grieven aanvoert enerzijds ten aanzien van de weigering van de gemeente om de aankomstverklaring van verzoeker te verlengen en anderzijds ten aanzien van het niet in aanmerking nemen van verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 10 *juncto* artikel 12bis van de vreemdelingenwet.

3.2. In de mate de exceptie van onontvankelijkheid gericht is tegen de niet in aanmerkingneming van verzoekers aanvraag om gezinshereniging, merkt de Raad op dat uit de e-mail van verzoekers advocaat van 24 maart 2021 blijkt dat het wel degelijk verzoekers bedoeling was om een aanvraag om gezinshereniging in te dienen. In de mate de bestreden beslissing weigert om die aanvraag in aanmerking te nemen, gaat het *in casu* wel degelijk om een aanvechtbare handeling, nu dit een beslissing is die belet dat er in hoofde van verzoeker rechten tot stand komen. De exceptie wordt in die mate dan ook verworpen.

3.3. Uit de brief van 1 april 2021 blijkt tevens dat hierbij aan verzoeker wordt meegedeeld dat er geen aankomstverklaring meer kan worden afgeleverd nu de termijn van negentig dagen, namelijk de termijn van verzoekers visum, overschreden was.

Overeenkomstig artikel 6 van de vreemdelingenwet mag een vreemdeling die legaal het Rijk is binnengekomen, niet langer dan negentig dagen in het Rijk verblijven, tenzij het visum of de visumverklaring, aangebracht op het paspoort of de daarmee gelijkgestelde reistitel, een andere duur bepaalt. Overeenkomstig artikel 20 van het vreemdelingenbesluit is een aankomstverklaring ten hoogste drie maanden geldig vanaf de datum van binnenkomst van het Rijk tenzij het visum of de visumverklaring, aangebracht op het paspoort of de daarmee gelijkgestelde reistitel, een kortere duur bepaalt. Hierbij geldt de inreisdatum als eerste dag van verblijf op het Schengengrondgebied. Aangezien uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker via Hongarije de Schengenzone visumvrij inreisde op 24 december 2020, dient te worden vastgesteld dat verzoekers recht op kort verblijf eindigde op 23 maart 2021. Op 24 maart 2021 kon verzoeker dus niet langer een aankomstverklaring indienen, noch verlengen. Noch de vernietiging van de brief van 1 april 2021, noch de vernietiging van de weigering tot afgifte van een aankomstverklaring op 24 maart 2021 kan tot gevolg hebben dat verzoeker in het bezit gesteld zal worden van een aankomstverklaring aangezien zijn verblijfsrecht eindigde op 23 maart 2021. In dit opzicht is verzoekers beroep dan ook onontvankelijk.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker voert een enig middel aan, dat hij uiteenzet als volgt:

“5.

Verwerende partij weigert aan verzoeker (de uitoefening van wettelijk voorziene mogelijkheid) om zijn aanvraag o.g.v. art. 10 Vreemdelingenwet in te dienen bij de Burgemeester van zijn verblijfplaats.

Verwerende partij betoogt in de bestreden beslissing dat zij geen enkel verzoek van verzoeker kan overmaken aan de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel (sic!), en verwijst hiervoor naar het verstrijken van de termijn van 90 en naar de “kans” dat verzoeker een bevel kan krijgen om het grondgebied te verlaten.

Door aldus te oordelen - en a priori de toepassing van art. 12bis Vw. uit te sluiten - schendt verwerende partij art. 12bis §1, 3° Vreemdelingenwet dat aan verzoeker immers uitdrukkelijk de mogelijkheid biedt zijn aanvraag in te dienen bij de Burgemeester indien hij buitengewone omstandigheden kan aanvoeren.

Dat verwerende partij aan verzoeker suggereert toepassing te maken van art. 9bis Vw. om een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen, bevestigt de indruk dat verwerende partij helaas geen kennis blijkt te hebben van het bestaan van mogelijkheid geboden door art. 12bis §1,3 Vreemdelingenwet.

6.

Ondergeschikt, indien verwerende partij bijv. zou betogen dat verzoeker geen buitengewone omstandigheden zou aanvoeren, merkt verzoeker op dat de beoordeling hiervan uitsluitend toekomt aan de bevoegde Minister c.q. Staatssecretaris.

Art. 12bis §4 Vreemdelingenwet legt aan het gemeentebestuur de verplichting om zich onverwijld te vergewissen van de ontvankelijkheid van de aanvraag bij de Minister of zijn gemachtigde en legt aldus de wettelijk bevoegdheid om te oordelen over de buitengewone omstandigheden uitdrukkelijk bij de bevoegde Minister.

Het komt aldus in geen geval aan verwerende partij toe om te oordelen over de vraag of verzoeker aan de voorwaarde van art. 12bis § 1,3° Vreemdelingenwet voldoet, doch wel uitsluitend aan de bevoegde Minister c.q. Staatssecretaris.

Door de aanvraag van verzoeker eenvoudigweg niet aan te nemen, maakt verwerende partij het verzoeker nota bene onmogelijk om de buitengewone omstandigheden ter beoordeling voor te leggen aan de bevoegde Staatssecretaris.

Een schending van art. 12bis §1 iuo. art. 12bis § 4 Vreemdelingenwet dient te worden aangenomen.”

4.2. Artikel 10, 4°, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven :

[...]

4° de volgende familieleden van een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben. Deze voorwaarden met betrekking tot de aard van het verblijf en de duur van het verblijf zijn niet van toepassing indien het familieleden betreft van een vreemdeling die overeenkomstig artikel 49, § 1, tweede of derde lid, of artikel 49/2, §§ 2 of 3, als begunstigde van een internationale beschermingsstatus tot een verblijf in het Rijk is toegelaten :

- de buitenlandse echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap gesloten werd dat als gelijkwaardig beschouwd wordt met het huwelijk in België, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar wanneer, naargelang het geval, de echtelijke band of dit geregistreerd partnerschap, reeds bestond vóór de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam;

[...]”

Artikel 12bis, § 1 en 4, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland.

In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats :

1° indien hij al in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk en indien hij vóór het einde van deze toelating of machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

2° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd, en indien dit wettelijk is vereist, hij beschikt over een geldig visum met het oog op het afsluiten van een huwelijk of partnerschap in België, dit huwelijk of partnerschap effectief werd gesloten vóór het einde van deze machtiging en hij vóór het einde van deze machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

3° indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit;

4° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd en hij een minderjarig kind is als bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, tweede en derde streepje of hij de ouder is van een minderjarige erkende vluchteling of minderjarige die de subsidiaire bescherming geniet als bedoeld in artikel 10, § 1, eerste lid, 7°.

[...]

§ 4.

In de gevallen bedoeld in § 1, tweede lid, 3° en 4°, wanneer de vreemdeling bedoeld in § 1 zich aanbiedt bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats en verklaart dat hij zich bevindt in één van de in artikel 10 bedoelde gevallen, moet het gemeentebestuur zich onverwijld vergewissen van de

ontvankelijkheid van de aanvraag bij de minister of zijn gemachtigde. Wanneer deze van oordeel is dat de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van § 1, tweede lid, 3° en 4°, wordt dit medegedeeld aan het gemeentebestuur, dat de vreemdeling inschrijft in het vreemdelingenregister en hem in het bezit stelt van een document waaruit blijkt dat de aanvraag werd ingediend en van een document waaruit blijkt dat hij in het vreemdelingenregister werd ingeschreven.

De beoordeling van de medische situatie die in voorkomend geval ingeroepen wordt door de vreemdeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen, aangeduid overeenkomstig artikel 9ter, § 5.

De bepalingen van § 3, derde lid en vierde lid en van § 3bis zijn eveneens van toepassing."

4.3. In zijn e-mail van 24 maart 2021 vraagt de advocaat van verzoeker of verweerder reeds een beslissing heeft genomen in het kader van verzoekers aanvraag om gezinshereniging. In de brief van 1 april 2021 deelt verweerder mee dat indien verzoeker een aanvraag om gezinshereniging wenst in te dienen, hij de Schengenzone dient te verlaten voor een periode van negentig dagen.

Zoals eerder werd vastgesteld, reisde verzoeker, via Hongarije, de Schengenzone visumvrij in op 24 december 2020. Er blijkt niet dat verzoeker gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden. Zijn verblijfsrecht eindigde dan ook op 23 maart 2021. Verzoeker betwist niet dat hij op het moment van het indienen van zijn aanvraag op 24 maart 2021, niet langer over een verblijfsrecht beschikte. De Raad dient te concluderen dat verzoeker zich niet kan beroepen op artikel 12bis, § 1, 1° en 2°, van de vreemdelingenwet.

4.4. In zijn verzoekschrift wijst verzoeker op artikel 12bis, § 1, 3°, van de vreemdelingenwet dat bepaalt dat een vreemdeling een aanvraag om gezinshereniging kan indienen bij het gemeentebestuur indien hij zich in buitengewone omstandigheden bevindt die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit. Noch uit het administratief dossier, noch uit de stukken die werden neergelegd door verweerder blijkt dat verzoeker getracht heeft om een dergelijke aanvraag in te dienen. Waar verzoeker aanvoert dat hij buitengewone omstandigheden had willen aanvoeren, dient de Raad op te merken dat de brief van 1 april 2021 verzoeker niet verhindert om alsnog een aanvraag op grond van artikel 12bis, § 1, 3°, van de vreemdelingenwet in te dienen.

Verzoeker maakt een schending van artikel 10 *juncto* artikel 12bis van de vreemdelingenwet niet aannemelijk.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT